

Fá-magyarázat az USA fővárosában megrendezett Fá-konferencián

Li Hongzhi, 2006. július 22-én, Washingtonban

(Erőtéljes taps)

Üdvözöllek benneteket! (Minden tanítvány: Üdvözlét a Mesternek!)

Ez alkalommal viszonylag sokan vesznek részt a *Fá*-konferencián, sok régióból jöttek tanulók. Már nincs mindenkinek helye egy teremben, így több teremre van szükség. A *Dáfá*-tanítványok a mai napig művelték magukat, így még világosabb lett számotokra, hogy mi ez a *Dáfá*, ami szerint művelitek magatokat. Még inkább tisztában lettetek azzal, mi a kötelessége egy *Dáfá*-tanítványnak, és még inkább tisztában lettetek azzal, milyen fontos mindaz, amit ma csinálnak a *Dáfá*-tanítványok. Így az összes lény megmentésének a folyamatában, a személyes művelés folyamatában és a *Fá*-helyreigazítás korabeli *Dáfá*-tanítványok *Fá*-igazolásánál egyre érettebbek lesztek, egyre jobban is csináljátok. A helyzet mostani változásának a szempontjából nézve ez nagyon is világosan látható.

Ha a mostani helyzetről van szó, ez már egészen más lett, mint az üldözés kezdetén abban az évben. A gonosz üldözi a *Fálun Gong*ot, nem érte el, hogy leverje a *Fálun Gong*ot az üldözésen keresztül, de saját magát leverte. (taps) Ez nem egy egyszerű üldözés polgárok egy csoportja ellen az emberi társadalomban. Ez nem csak egy egyszerű üldözés művelők egy csoportja ellen. Ez a jóra való¹ és a gonosz közötti erőpróba a világegyetemben. Ez szintén egy erőpróba azok között az egoista, önző és elfajult élőlények között, akiket megérintenek a *Fá*-helyreigazítás folyamatában, és maga a *Fá*-helyreigazítás között. Régóta mondom, hogy a *Fá*-helyreigazításnak ez a dolga teljes bizonyossággal sikerülni fog, senki sem tarthatja fel. (taps) Ez nem csak a művelés egyszerű dolga. Ez nem csak a *Fálun Gong* egyszerű megjelenési formáját érinti a társadalomban létező, jószívű polgárokból álló csoport formájában. Ez a világegyetem *Fá*-helyreigazításának a miniatűrje az emberi társadalomban. Ez a világegyetem összes jelenségének az összpontosulása az emberi társadalomban. Az emberi társadalomban létező jelenségeken keresztül már láthatjuk a világegyetemben folyó *Fá*-helyreigazítás egész helyzetét. Bár nem annyira messzemenő, szívszorító és viharos, mint a világegyetemben, hanem a jóra való és a gonosz közötti erőpróba jelenségére korlátozott az emberi társadalomban, mégis látni lehet az elfajult élőlények zavaró kihatásait a *Fá*-helyreigazítás folyamatában.

Korábban mondtam egy mondatot, azt mondtam: „Ha a menny változni akar, azt senki sem akadályozhatja meg.” (taps) Ugyan mi hát egy ilyen satnya, gonosz párt? Ugyan mit számít hát? Ha a *Dáfá*-tanítványok művelése ma véget érne, csak ilyen kevés embert váltanának meg, akkor szintén csak ilyen kevés ember lenne a világon, aki megmenthető lenne. Akkor itt mindennek vége lenne, még csak egy napra sem lenne szükség a gonosz párt feloszlatására, (taps) mert a létezésének a célja, valamint a kezdetben való megteremtése a történelemben és a fenntartásának a folyamata, mindez a *Dáfá*-tanítványok mai *Fá*-igazolását szolgálta, nevezetesen ezt a régi erők rendezték el. Ha már nem hasznos, akkor minek van még szükség rá? A világegyetemben ez egyáltalán semmi. Csak a *Dáfá*-tanítványok művelése és az összes élőlény megmentése valami valóságos dolog. Csak a *Dáfá*-tanítványok megemelkedése és az a hatalmas erény, amit ebben a folyamatban alapoztak meg, valami örökkévaló dolog, ez a jövőt szolgálja. Mit számít hát a többi dolog? Azok egyáltalán semmik. Mindazok, akik ebben az időszakban zavaró hatást fejtettek ki, fel fognak oszlani a kiegyenlítés közben, és maradéktalanul megsemmisülnek.

Természetesen minden, amit a *Dáfá*-tanítványok a művelés és a *Fá*-igazolás folyamatában mutattak, úgymond, a művelés állapotában létező jelenség. Ebben a folyamatban biztosan fognak létezni olyanok, akik jól cselekedtek, és olyanok is, akik nem cselekedtek olyan jól. Léteznek olyanok, akik állandóan ingadoznak, és olyanok is, akik nagyon állhatatosak, és nagyon jók, ezek mind ebben a folyamatban létező megjelenések, a művelés pontosan ilyen. Ez szintén más, mint a személyes *xinxing*-vizsgáknál a korábbi művelési módszerekben. Nektek már tudomásotok van a korábbi művelési módszerekről, bárhogyan is volt, az ő művelésüknél a *xinxing*-vizsgák csak személyes dolgok voltak. Most másképp van, a *Fá* nagy. A fő cél a *Fá*-helyreigazítás a

világegyetemben. Azok a művelési állapotok, amelyeket a *Dáfá*-tanítványok mutattak, teljesen másak, mint a múltban való művelésnél, amelynél a személyes beteljesülés volt a cél.

Én már régen megmondtam, hogy a *Dáfá*-tanítványok művelése pontosan egy olyan formája a művelésnek, amelynél az ember – olyannyira, mint lehetséges – az emberi társadalomhoz igazodik. Ez az a művelés is, amelynél az ember – olyannyira, mint lehetséges – megfelel a hétköznapi emberek formájának. A művelésnek ez a formája, amelyben az ember megfelel az emberi társadalomnak, bizonyosan ehhez a fajta művelési állapothoz vezet. Ez a művelési állapot más, mint a történelemben létező összes művelési módszer és művelési állapot. Ha bármilyen művelési módszert vagy bármilyen művelési utat venne példának az ember, nem lehetne összehasonlítani őket egymással, mert ez még sohasem létezett a történelemben. Sohasem létezett egy ilyen nagy dolog, mint a *Fá*-helyreigazítás, és egy ilyen nagy dolog, amelynél az élőlények ilyen nagy mennyiségét képezték ki, és ilyen magas gyümölcshelyzeteket értek el. És a döntő dolog az, hogy még senki sem létezett, aki a sikerhez művelte magát. Az, aki a sikerhez művelte magát, a mellék-összellelem volt. De az, hogy egy ember istenséggé szeretne válni, ilyesmi még sohasem létezett a történelemben. Így a történelemben létező egyetlen művelési módszert sem lehet összehasonlítani ezzel. A *Dáfá*-tanítványok művelési környezetében és művelésének a folyamatában előfordulhat, hogy ti jól vagy szintén nem jól működtök együtt, felléphet egy olyan állapot, amelyben állandóan konfliktusok léteznek. Az is előfordulhat, hogy a *Dáfá*-tanítványok kölcsönös megemelkedése közben némely konfliktusokat meg lehet oldani, de aztán egyre tovább merülnek fel konfliktusok, néha nagyon hevesen jelennek meg, és néha valamivel nyugodtabban. A művelési folyamatban néha egy idő után újra visszaesések vagy új konfliktusok adódnak, ráadásul még feltűnőbbek, mint korábban. Így némelyek azt gondolják: „Ó, hogyan lehet, hogy mi újra és újra műveltük magunkat, és ennek ellenére még mindig ilyen erős konfliktusaink vannak? Mi újra és újra műveltük magunkat, hogyhogy még mindig léteznek konfliktusok? Mi újra és újra műveltük magunkat, hogyhogy még rosszabbak vagyunk, mint korábban? Mi újra és újra műveltük magunkat, miért nem látunk semmi megemelkedést?” Sokaknak van egy ilyen gondolatuk. Valójában ez egy téves felismerés, ez onnan ered, hogy az ember egyáltalán nem értette meg a *Dáfá*-tanítványok művelési formáját.

Én meghatároztam, hogy a *Dáfá*-tanítványok az emberi társadalomban műveljék magukat. Ennél a dolognál pedig a legegyszerűbb út ajtaja nyílt meg, úgy, hogy az ember anélkül művelhesse magát buddhává vagy istenséggé, hogy elszakadna a világi élettől. De, mint tudjátok, az emberi társadalomban létező mindenféle jelenségek az emberi érzületek egymásba ütközése során és az erkölcs romlottságának az állapota a társadalom valóságában, ez egy nagy nehézségi fokhoz vezetett. Ez még nem minden. Az istenségek szemében itt ez nagyon alattomos és piszkos, mindenütt karma van. Az emberi testen olyan nagy a karma, hogy a járásnál a karma már lefelé hullik, az embervilág is tele van még romlott érzelmi démonokkal és rothadt kísértetekkel, ezek mind a legalacsonyabb szint elfajult anyagai. Az ebben a környezetben végzett művelés nemcsak egy arra való vizsga, hogy megemelkedhetsz-e ebben a környezetben, hanem ez azt a részt is erősen beszennyezheti, amelyet a megemelkedés után már készre műveltél. Ez egyáltalán nem kerülhető el. Hogyan művelheti akkor még magát az ember? Folyamatosan műveli magát, és folyamatosan beszennyezik, folyamatosan tovább műveli magát, és továbbra is beszennyezik, a sikerhez művelheti így magát? Így nem tudja a sikerhez művelni magát. Ennek alapján én figyelembe vettem ezt a pontot ennek a művelési módszernek a meghatározásánál. Mihelyt a művelés folyamatában létrejött a művelő egy olyan része, amely készre művelte magát, mihelyt a gondolati látóköre megemelkedett, és átjutott azon a vizsgán, akkor időbeli korlátozás nélkül azonnal leválasztják. (taps) Akkor semmiféle összeköttetése sincs többé az embervilággal, és egy óriási tér és hosszú időszak választja el őket. Például néhány millió évvel vagy néhány tucatnyi millió évvel későbbre tolják el őket. Hogyan lehet még beszennyezni? Egyáltalán nem lehet elérni őt. Talán a közvetlen közelben van, de az óriási idő- és térkülönbség miatt ebből a dimenzióból már semmiféle zavarást sem lehet okozni a *Dáfá*-tanítványok készre művelt részének. Ez nevezetesen az, amire azzal gondolok, hogy leválasztják. Ha újra és újra léteznek készre művelt részek, akkor az olyanokat újra és újra leválasztják. Ha folyamatosan léteznek készre művelt részek, akkor az olyanokat folyamatosan leválasztják. A nem készre művelt rész még egyre tovább műveli magát, míg a végén semmi több nem marad fenn, akkor az egész készre művelte magát, ez pontosan az a művelési út, amelyet járnotok kell.

Ha te egy ilyen folyamatban vagy található, akkor gondoljátok csak át, az nincs úgy, hogy az emberi társadalomban úgy tűnik, hogy a nem készre művelt részed még mindig emberként műveli

magát? Ha egy ember műveli magát, akkor még mindig emberi gondolatok mutatkozhatnak meg. Ha egy ember műveli magát, akkor még mindig létezhetnek az emberek különböző rossz gondolatai, talán hozzájuk szokott egy hosszú idő után, vagy azért keletkeznek, hogy újra beszennyeződött a társadalomban. Mikortól fogva számít ez művelésnek egy művelő számára? Ha azt teszi az ember, amit egy *Dáfá*-tanítványnak tennie kell, például igazolja a *Fát*, és élőlényeket ment meg, és így tovább, ez a saját kötelességéhez tartozik, ez a hatalmas erény megalapozása egy részének számít. A legfontosabb azonban a saját megemelkedés, mert ha te nem emelkedsz meg, akkor nem csinálhatod jól mindezeket a dolgokat. Innen eredően szigorú követelményeket kellene felállítanod saját magaddal szemben. Ha gyengeségeket fedezel fel magadnál, és folyamatosan megpróbálsz eltávolítani őket, akkor a művelésnél vagy. Ha egy próbatétel legyűrésénél felismertél egy dolgot, és tisztába jöttél azzal, úgy te jól csinálod, akkor már megemelkedtél. Azt, ami megemelkedett, leválasztják, ha újra létezik egy rész, ami megemelkedett, akkor ezt is leválasztják, de ami még fennmarad, az megint csak a nem készre művelt rész, ez egyre újra a nem készre művelt rész, és ez a rész még mindig az embervilágban található. Gondoljátok csak át, nem úgy néz ki, mintha ez az ember még egyre tovább művelné magát, de egy nagyobb előrelépést sem lát nála az ember? Miért nem lehet hát valamivel istenibb? Azoknál, akik jól művelték magukat, csak a viselkedésükből lehet látni, hogy valamivel szorgalmasabban haladnak előre. A szorgalmas előrehaladás nevezetesen azt jelenti, hogy az ember mindenkor ügyel a viselkedésére és a szavaira. Figyel a gondolatai visszatükröződésére, és szigorú követelményeket tud felállítani saját magával szemben. Ha gyakran tud szigorú követelményeket felállítani saját magával szemben, akkor ez az ember valamivel szorgalmasabban halad előre a személyes művelésnél. Ameddig még a művelésnél van, addig az isteni oldalának nem szabad idejönnie, így nem láthatod az istenség igazi viselkedését az emberi társadalomban. Ez a fajta művelés garancia arra, hogy a készre művelt részt nem szennyezik be újra. Ez arra is garancia, hogy az ember nem pillanthatja meg az igaz arcukat egy ködös környezetben, és ennek ellenére tovább műveli magát. Ez a garancia arra, hogy a *Dáfá*-tanítványok még magasabb gyümölcshelyzeteket érhetnek el felismerés által. Egyidejűleg ez arra is garancia, hogy az embervilág nem fog megváltozni az isteni oldal ösztönzése miatt ebben az időszakban. Ha az ember így érvényesül egyre tovább², és nem lazít, ha ezen üldözés közben és egy ilyen kemény környezetben még mindig tudja művelni magát és szorgalmasan előrehaladni, ha még élőlényeket is tud megmenteni, és egyre jobban tudja csinálni, akkor ez nem nagyszerű?

Ez nevezetesen az a művelési forma, amellyel a *Dáfá*-tanítványok ma szembesülnek, amelyet a régi erők zavarásai is okoztak. Így fordulhat elő a műveléseteknél, hogy mihelyt egy részletet készre műveltétek, ezt leválasztják, és minden, amit nem műveltetek jól, újra és újra meg fog mutatkozni. Még mindig emberi érzületek, valamint rossz tényezők fognak színre lépni. Ha konfliktusok lépnek fel, akkor nem lehet azt mondani, hogy a *Dáfá*-tanítványok nem művelték jól magukat, azt sem lehet mondani, hogy ez a művelési csoport ilyen vagy olyan, vagy, hogy ez az ember nem halad szorgalmasan előre. A készre művelt részét te sohasem láthatod, mert az az oldal már egy istenség, csak a nem készre művelt rész mutatkozhat meg még itt. De ezek az emberek valóban művelték magukat. Nemcsak művelték magukat, hanem már létrehozták a saját óriási gyümölcshelyzetüket, és óriási változásokat értek el az egész testükben, a testük sok részét már istenséggé művelték. Összehasonlíthatják-e magukat a hétköznapi emberek ezekkel a *Dáfá*-tanítványokkal? Nem lehet összehasonlítani őket.

Ha mi egyedül arról az állapotról beszélünk, amelyben konfliktusok merültek fel, úgy ezek a konfliktusok is másminyenek, mint az emberi társadalomban levők. A *Dáfá*-tanítványoknál a konfliktusok a művelés miatt merültek fel, a *Fá*-igazolás miatt merültek fel. Ámbár emberi érzületeket, érvényesülési vágyat és saját ragaszkodásokat foglalnak magukban, ámbár azokat a tényezőket foglalják magukban, hogy az ember saját magát szeretné igazolni, úgy ők tudják azonban, és mihelyt felfedezték ezeket, ki fogják javítani őket. Ez teljesen más, mint a hétköznapi embereknél. Innen eredően fognak konfliktusok létezni a *Dáfá*-tanítványok között, de ezeknek a konfliktusoknak másrészt van egy másik hatásuk, nevezetesen, hogy mihelyt felmerül egy konfliktus, az meg fog érinteni másokat. És a többiek érezhetik ezt, úgyhogy ez a konfliktus hevesebbé válhat, következképpen a művelő maga is fel fog figyelni erre. Ameddig az ember a konfliktusban magába tud nézni, felfedezheti a saját gyengeségeit. Ha a konfliktus nem mutatkozna meg, vagy ha ez a konfliktus nem lép fel, akkor nem fedezheted fel és nem láthatod a ragaszkodásaidat. Művelhetné-e még magát az ember, ha minden súrlódásmentes lenne?

Most sok vallási közösség azt mondja: „Nézd csak meg, milyen jó hát nálunk. Mindannyian gondoskodnak egymásról, és szeretik egymást.” Mit szeretnek hát? (mind nevetnek) A ragaszkodást szeretik, a boldogságot szeretik az embervilágban, azt a súrlódásmentességet szeretik, ami fenntartja az emberi létet. Ez művelés? Nem! Semmi esetre sem. Ez csak védőernyőként szolgálhat az emberi érzületekhez való ragaszkodás számára. Remélem, hogy a *Dáfá*-tanítványok között olyan kevés konfliktus fog adódni, mint lehetséges, az annál jobb. Jobb, ha lehetőleg kevés konfliktus létezik, itt egy olyan környezetről van szó, ahol egy olyan állapot jön létre, hogy mindannyian magukba tudnak nézni, és már figyelmes az ember, mihelyt egy konfliktus felmerül. Ezt várom el. Ha mindannyian így tudnak cselekedni, akkor az a legjobb. Mi van, ha nem tud így cselekedni az ember? Ha nem tud így cselekedni, akkor is műveli magát, csak a környezetnek ebben az állapotában még nem olyan szorgalmas. Azonban ők még művelik magukat. Ez pontosan a *Dáfá*-tanítványok állapota a mostani idő művelési környezetében. Még egy dolgot mondok nektek: nincs semmi félnivaló, ha konfliktusok merülnek fel, csak az szükséges, hogy jól művelje magát az ember. Még azoknál is, akik nem csinálták jól a szárazföldi Kínában, vagy nem cselekedtek nagyon jól, sőt valami nagyon rosszat is tettek, ameddig ez a dolog még nem ért véget, az csak a személyes művelés visszatükröződése. Az idő azonban nem vár az emberekre, egyre kevesebb esély fog adódni.

Gondoljátok csak át: hogyan fog viselkedni egy ember, ha istenséggé szeretné művelni magát, és ebben a folyamatban fájdalmasan el kell engednie a ragaszkodásait? Minden lehetséges úton és módon viselkedhet. Ha tudatában van ennek, kijavíthatja magát. Miért javíthatja ki magát? Nem azért javítja ki magát, mert jó emberként szeretne megmutatkozni a hétköznapi emberek között, hanem azért, mert szeretné a beteljesüléshez művelni magát. (taps) Ez éppenséggel szentséges, ezzel pontosan egy istenséghez vezető úton van. Ez különbözik a hétköznapi emberek minden konfliktusától. A megjelenési forma azonban nem lesz más, de a kiindulópont és a cél más. Az állapotok és az, ami megmutatkozik a folyamatban, még nagyon különbözőek is, ezért feltétlenül figyelmesnek kellene lennetek ennél a pontnál. Ha ma szeretném egy lépéssel mélyebben elmagyarázni a művelési formát és a művelési állapotot, úgy nektek nem kellene az éberség szívet táplálnotok másokkal szemben a tanulókkal való együttműködés közben. (taps) Kölcsönös szemrehányások, kölcsönös kirekesztés emberi gondolatok alapján, minden ilyen állapot – én mondom nektek – azáltal keletkezik, hogy az ember nem értette meg ezt a művelési utat, és következképpen egy új ragaszkodás jött létre. Ez nincs így? Így van ez. Így nektek nem szabad hagynotok új ragaszkodást keletkezni, csak azért, mert nem értettétek meg a művelési állapotot. Ez a ragaszkodás önmagában is óriási akadály az előmeneteled számára a művelésnél, ezért ezt a szívet is el kell engedni.

A művelésnél nagyon sok konfliktus merülhet fel a tanulók között, sok ragaszkodást nem tud elengedni az ember, ez ahhoz vezethet, hogy a környezet állapota nem jó, különben nagyon jó lesz. Ha felmerült néhány probléma vagy konfliktus, és nem néz magába az ember, akkor a konfliktusok kiéleződnek, mert a saját ragaszkodás vezetett a konfliktusok kiéleződéséhez. Némelyeknél egyre tovább éleződnek ki a konfliktusok, ez tulajdonképpen azon múlik, hogy az ember nem művelte jól saját magát, olyan hosszan tartanak, amíg már nem lehet megoldani őket. Ez az állapot másrészt zavarja az embert. Mit tesz az ember? Keresd fel a Mestert. Minden alkalommal a Mestert keresi fel, miután már nem tudja megoldani a problémákat. Minden alkalommal a Mestert keresi fel, ha nem tudja legyűrni, vagy nem szeretné legyűrni őket. Talán a Mesternek akartok segíteni, hogy művelje magát? (mosolyog) (mind nevetnek) Vagy azon vagytok, hogy saját magatokat műveljétek? (taps)

A művelésnél saját magát műveli az ember. Mindegy, hogy milyen állapot merült fel, saját magán kellene elgondolkodnia az embernek. Én mondom nektek, mindnyájatoknak, ha valaki hétköznapi emberként problémákba ütközik, és saját magán el tud gondolkodni, úgy ez az ember szentté válik a hétköznapi emberek között. Ha egy *Dáfá*-tanítvány bármilyen foglalkozásnál nehézségekbe ütközik, és el kell gondolkodnia rajta, akkor neki a saját oldalán kellene keresnie, alkalmazkodnia kellene a *Dáfá*-tanítványok *Fá*-helyreigazításához szükséges környezethez és állapothoz. Ha problémák merültek fel, az azon múlik, hogy saját maga már nem egy a *Fá*-alapelvekkel. Nézzétek meg, hol rejlik a probléma, engedjétek el ezt a viszálykodást, és hozzátok megint rendbe. A legjobb módszer az, hogy ne nyomuljon tovább az ember ennek ellenében, ne tolakodjon tovább előre, és ne hajszolja tovább a megoldást, ha beleütközik valamibe. Engedjétek el azt a szívet, tegyetek egy lépést hátra, és találjátok meg a megoldást. (taps) Mihelyt adódik valami, már olyasmit kell szorgalmaznia az embernek, mint például „Neked igazad van” vagy „Nekem van

igazam”, „Ez a te problémád” vagy „Ez az ő problémája”, „Én így vagy úgy cselekedtem.” Bár úgy néz ki, mintha szeretne megoldást találni a konfliktusokra, valójában ez egyáltalán nincs így. Bár nagyon észszerűnek néz ki, valójában egyáltalán nem észszerű, nem tett egy lépést hátra, nem engedte el teljesen azt a szívet, és nem gondolkodott el rajta. Csupán akkor oldhatja meg valóban, ha teljes nyugalommal és kiegyensúlyozottsággal húzza ki magát ebből a konfliktusból, és megnézi ezt a konfliktust.

Ha minden dolognál így tudsz cselekedni, akkor legalább megtalálhatod az utat egy megoldásra. Hogyan oldhatnád meg őket máskülönben? Ha az ember tovább tolakszik előre, még inkább megvan a kívánsága egy megoldásra, annál kevésbé tudja megoldani. Valójában egyszerűen nem tudod elengedni azt a szívet, és egyre tovább nyomulsz előre, feltétlenül világos választ akarsz kapni arra, hogy kinek van igaza és kinek nincs. Ámbár saját maga csinált egy hibát, a többieknek is még hibákat kell találnia, így nem tud megoldást találni. Sok dolognál az úgy van, ha olyan messzire jutott az ember, hogy már nem tud megoldást találni, akkor felkeresi a Mestert. Gyakran nem akarok találkozni a tanulókkal, erre léteznek okok. Valójában nagyon szívesen szeretnék veletek lenni. (taps) Ti már láttátok, hogy mi lett az emberekből a mai társadalomban. Egyáltalán nem szeretném látni a piszkos szívüket és viselkedésüket. Szívesen szeretnék kapcsolatban lenni a *Dáfá*-tanítványokkal. De mihelyt kapcsolatom van veletek, azonnal sok kérdéssel jöttök hozzám. (mind nevetnek) Sok olyan dolgot akartok rám hárítani, amit a művelésnél nektek kellene művelnetek. Így semmit sem tehetek, és megint csak nem merek veletek találkozni. (mind nevetnek)

Ha ti mindannyian magatokba tudtok nézni, akkor sok problémát meg lehet oldani, olyan sok konfliktus sem létezik többé, olyan heves reakciók sem lesznek többé. Bár a Mester így mondta, mindazonáltal azok emberek, akik művelik magukat. Ámbár azokról a *Dáfá*-tanítványokról van szó, akik már egy olyan hosszú utat hagytak maguk mögött, és a mai napig művelték magukat, mégis azok még mindig emberek, akik művelik magukat. A jó rész már egy istenség, és leválasztották, ezért mutatkozhatnak meg még mindig emberi érzületek. Sőt léteznek tanulók, akik azt mondják: „Mester, én már olyan hosszan műveltem magam, hogyhogy még mindig ilyen erős rossz gondolataim vannak, amelyek nem is hagyják elnyomni magukat?” Igen, ameddig nem műveltél készre magad, a szennyeződésben tartózkodsz. Ameddig nem műveltél készre magad, és a régi tényezőidet még nem távolították el teljesen, azok meg fognak mutatkozni. Csupán ha mind eltűnt, akkor nem létezik többé probléma. Ámbár ezt így magyaráztam el, egyikőtöknek sem kellene belsőleg lazítania, és azt gondolnia: „Ó, így van ez, akkor semmitől sem félek többé. (mind nevetnek) Ha aztán megmutatkoznak, akkor hagyom őket éppenséggel megmutatkozni, nem is törődöm többé velük.” Ez nem megy. A művelés áll az első helyen. Én pontosan azt mondtam, hogy ha nem tudod megfékezni őket, amikor konfliktusokba ütközöl, és nem tudsz magadban és saját magadnál keresni, ha te nem javítod ki magad, és nem tudod elengedni az emberi érzületeket, akkor nem fog megtörténni, hogy azt a részt készre műveld, és istenséggé váljon. Akkor ez nem számít művelésnek számodra. Innen eredően neked folyamatosan istenséggé kell művelned a nem jól művelt részt, jól kell művelned magadat, és szigorú követelményeket kell felállítanod magaddal szemben, csupán akkor művelés ez. Máskülönben minek műveli hát magát az ember?

Tudjátok, hogy sok vallás eljutott a *Fá*-vég idejébe, az nincs úgy, hogy az emberek valóban így szeretnék cselekedni. Az ok erre az, hogy az emberek nem rendelkeznek többé tiszta fejjel. Az emberek a munkát tartják művelésnek. Az emberek a vallás megőrzését tartják művelésnek. Valójában az istenségek egyáltalán nem figyelnek ilyen dolgokra, ők csak egy ember szívének a megemelkedésére figyelnek, csupán ez a valódi megemelkedés. De az a környezet pusztán egy helyet kínál a művelőknek és a buddháknak és istenségekben hívőknek a közös megemelkedés számára, avégett hogy tanulhassanak valamit egymástól. Ez olyan, mint a *Dáfá*-tanítványoknál, akik együtt tartanak meg egy *Fá*-konferenciát, együtt tanulják a *Fát*, tapasztalatokat cserélnek, és együtt végzik a gyakorlatokat. A *Dáfá*-tanítványoknál kevesebb ilyen környezet létezik, de ez az egyedüli alkalom számotokra, hogy kicserélhessétek egymással a tapasztalataitokat. Még több időt és még több alkalmat töltötök el az emberi társadalomban, és ha konfliktusokba ütköztök, az legtöbbször az emberi társadalomban levő megjelenés, ez egy ilyen művelési forma. Nem lehet azt mondani, hogy nem műveltétek jól magatokat; azt sem lehet mondani, hogy a *Dáfá*-tanítványok nem művelik szorgalmasan magukat. Még mindig fognak konfliktusok adódni. A fontos az, hogyan jár el velük az ember.

Éppen most magyaráztam el nektek ezt a dolgot még egyszer mélyrehatóbban. Tulajdonképpen minden *Fá*-alapelv, amit már elmagyaráztam, ehhez a *Fához* tartozik. Olvassátok csak el figyelmesen a *Zhuán Fálunt*. Minden *Fá*-alapelv, amit ennek a könyvnek a megjelenése után magyaráztam el, a *Zhuán Fálun* magyarázása. Ha nem hiszitek, akkor hát olvassátok el egyszer. Ha egyedül a *Zhuán Fálun* szerint műveli magát az ember, már a sikerhez művelheti magát. (taps)

Mellékesen még egy dolgot szeretnék mondani: amikor a *Dáfá*-tanítványok együtt csinálnak valamit, akkor valóban jól kellene együttműködnötök egymással. A helyzet nagyon erősen változik, ti már láttátok, hogy némely dolgoknál még sok akadály létezik pillanatnyilag. De ha minden akadályt eltávolítanak, akkor ez a dolog is véget ér. Pontosan azért, mivel ezeket a dolgokat még nem tisztították ki, és mivel még sok ember létezik, aki eltévelyedett a hazugságokban; mivel még sok ember létezik, aki nem akar tájékozódni az igaz körülményekről, csupán ezért jött létre ez a mai helyzet. És ez az állapot pontosan olyan, mint az olvadó jég, amely folyamatosan tovább olvad. Amikor az egész elolvadt, akkor ez a környezet sem létezik többé. Még akkor is, ha meg akar emelkedni, és művelni akarja magát az ember, arra már nem létezik környezet. Ha élőlényeket szeretne megmenteni, úgy az emberek már tisztában vannak ezzel, és nem is szükséges többé ezt csinálni. Ez azt is jelenti, ha ez valóban eljut eddig a lépésig, akkor nincs többé semmi tennivaló. Éppen azért – mivel most még olyan sok tennivaló létezik, és mivel sok ember még nincs tisztában ezzel – került napvilágra csupán ez a mai állapot, és van szükség rátok, hogy megtegyétek ezt. Ennek az állapotnak a változása mindattól függ, amit a *Dáfá*-tanítványok áldoztak az igaz körülmények tisztázásánál, és hogy mit tettek az összes élőlény megmentéséért. Természetesen a *Fá*-helyreigazítás helyzetének is van hatása rá. Ha nem tisztázná minden *Dáfá*-tanítvány az igaz körülményeket egyedülálló személyeknek vagy egyedi csoportoknak vagy a társadalomban, akkor az istenségek nem tudnák megtenni a gondolatváltozás folyamatát minden hétköznapi ember felszínén. Így az ember felszínén levő dolgokat *Dáfá*-tanítványoknak kell megtenniük.

Ami a Mester *fasheneit*, a jóra való istenségeket és azt az óriási mezőt illeti, amit a *Dáfá* terjesztett ki az embervilágban, ők minden lehetséges környezetet használhatnak arra, hogy hozzád vezessék a sorskapcsolattal rendelkező embereket, és a megmentendő embereket, azért hogy esélyt adjanak nekik, hogy tájékozódjanak az igaz körülményekről. Nektek kell azonban megtennetek. Az sem működik, ha nem teszitek meg. A helyzet ugyan nagyon megváltozott, azonban a rátok nehezedő nyomás nem csökkent. Az emberek megmentése nagyon sürgető, és még sok ember létezik, aki nem ismeri az igaz körülményeket. A különböző kormányok cselekedetei is pontosan olyanok, mint a hétköznapi emberek állapota. Mindegy, hogy helyes megértéssel rendelkeznek vagy sem, mindegy, hogy milyen gondolataik vannak, a tényekre való tekintettel ezeknek már meg kell győzniük őket. Szembe kell nézniük a tényállással. Hogy ez most művelés vagy az összes élőlény megmentése, ez egy ember szívére irányul, de nem egy csoportosulásra. Nem határozták meg, hogy ezt a népet meg kell tartani, és azt nem, ilyesmi nem létezik. Mindegy, hogy melyik néphez tartozol, mindegy, hogy a világ melyik sarkában élsz, ez csak egy ember szívére irányul, de nem valamilyen csoportosulásra.

Sok *Dáfá*-tanítvány látta a jövő egypár igazi jelenségét, ezek mind nem hamis képek. Az idő múlásával lépésről lépésre közelebb jönnek, ezért a *Dáfá*-tanítványoknak jól kellene csinálniuk azt a dolgot, amit csinálniuk kell. Nem szükséges azzal törődnöd, hogyan néz ki ez a jövőben. Ha helyesen csinálod, és a szívedben tudod azt, akkor az már elég. A *Fának* a szívedben kell lennie, és azt kell tenned, amit tenned kell. Ameddig a *Dáfának* szüksége van arra, akkor tedd azt, amit tenni akarsz. (taps) Egy dolognál sem kellene a végletekbe menni, hanem észszerűen és tiszta fejjel cselekedni, ez a *Dáfá*-tanítványok hatalmas erénye. Bárki is tud stabil állapotot megőrizni az emberi társadalomnak ebben a művelési formájában, az aztán valóban a legjobban cselekedett ebben a művelési formában. Bárki is viselkedik olyan úton és módon ebben a formában, ami nem felel meg ennek a formának, vagy túlmegy ezen a formán, akkor ő nem cselekedett olyan jól. Ha a *Dáfá*-tanítványoknak már egy ilyen művelési formájuk van, akkor ez a forma kiképezi a *Dáfá*-tanítványokat, és létrehozhatja a jövőbeli óriási gyümölcshelyzetüket. Ha viszont te elszakadsz ettől a formától, vagy nem viselkedsz ennek a formának megfelelően, akkor az akadályokat okozhat a művelésed számára. Tulajdonképpen ez a ragaszkodásból jön.

Annak az oka, hogy miért mondom ezt, és miért magyarázom el ma nektek ezeket a dolgokat, abban rejlik, hogy pillanatnyilag sok dolgot nem csináltatok elég jól, sok nyilvánvaló probléma létezik. Ezek között van néhány nem kielégítő állapot az egymással való együttműködésnél. E miatt a körülmények miatt mondta a Mester ezeket a szavakat. Ma főleg találkozni szeretnék veletek. A

Fá-konferencia is jó lehetőséget kínál a közöttetek zajló tapasztalatcserére, így a Mester már nem szeretne sokat beszélni. Ennyit mára. Köszönöm nektek! (erőteljes taps)

Valóban boldog vagyok, hogy látlak benneteket. (taps) Minden alkalommal, amikor találkozok veletek, nagyon jelentős változás létezik az összhelyzet, valamint az egész állapot tekintetében. Minden alkalommal így van. Innen eredően mondom én, hogy a *Dáfa*-tanítványoknak ez a környezete embereket acélozhat meg. *Dáfa*-tanítványként neked pozitív kihatásod van a társadalomban, teljesen mindegy, hogy melyik környezetben vagy a társadalom melyik szegletében vagy található. Mindegy, hogy az igaz körülményeket tisztázod, a *Fát* igazolod, vagy nem végzed közvetlenül a *Dáfa*-munkát, te azon vagy, hogy megmentsd az összes élőlényt, és egy óriási hatást fejtettél ki, (taps) mert az őszinte gondolataidnak és az együttérző meződnek már pozitív kihatásuk van. Remélem, hogy a jövőben még jobban csináljátok. (taps) Minden, amit a *Dáfa*-tanítványok megteremtettek, hamarosan meg fog mutatkozni. Köszönöm nektek! (hosszas taps)

A szövegben szereplő kínai szavak átírása. A különböző átírások nem tükrözik vissza híven a kiejtést.

pinyin	népszerű magyar	Wade-Giles (angol)
Dafa	Tafa	Tafa
Fa	Fa	Fa
Falun Gong	Falun Kung	Falun Kung
fashen	fasen	fashên
Li Hongzhi	Li Hungcse	Li Hungchih
pinyin	pinjin	p'inyin
xinxing	hszinhszing	hsinhsing
Zhuan Falun	Csuan Falun	Chuan Falun

A német fordítás elkészült:	2006. 08. 09.	Utolsó – német – módosítás:	2024. 04.
A magyar fordítás elkészült:	2008. 05. 02.	Utolsó – magyar – módosítás:	2025. 12. 02.

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

Fa- Erklärung auf der Fa-Konferenz in der Hauptstadt der USA

<https://de.minghui.org/html/articles/2006/7/22/119.html>

Fa- Erklärung auf der Fa-Konferenz in der Hauptstadt der USA | Falun Dafa - Minghui.org

Megjegyzés: Ennek a konferenciának a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a *Falun Gong* és a *Zhuán Fálun* című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetők:

<http://hu.falundafa.org/falun-dafa-books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat hajtunk végre a fordításon a minél jobb szövegűség és érthetőség érdekében.

Megjegyzések:

- A kínai szavak esetében a *pinyin* átírás van használva, néhány már meghonosult szó kivételével.
- A buddha szó jelentése: megvilágosult. Ezért kis kezdőbetűvel kell írni. Csak ha Sákjamuni vagy egy másik buddha szinonimájaként van használva, akkor írandó nagy kezdőbetűvel.
- A *Dáfá*, *Fá*, *Fálun*, *Fofá*, *Zhuán* szavak ékezettel vannak ellátva a helyes kiejtés érdekében.

¹ jóra való – az angol változat fordítása: jó

² Ha az ember így érvényesül egyre tovább – az angol változat fordítása: Amikor egy ember kitartóan halad előre így